

Якби я міг...

Григорій Хорошко

Не знаю чи обличчя твоє знову я побачу.
Чи може розум до тієї миті я вже втрачу.
Чи стану приви́дом, що між тих душ літає.
А може й янгол біля врат небесних її привітає.

Не відомо нікому, що трапиться, що ні.
Ми всі із часом й долею сливемо на рівні.
Однак якби ж я міг... все заново прожити.
То я зробив би все, щоб тебе не любити.

Щоб потім душу свою на клапті ті не рвати.
Щоб галас серця й думки ті знов не підіймати.
Щоб помилки відверті вовік би не вчиняти.
Щоб тебе вірно й щиро так просто не кохати.

Ніколи не забути ні очі... ні вуста.
Так не буває в світі, щоб все пройшло зпроста.